

Które biblijne Prawo unieważnił Jezus Chrystus?

Written by Administrator

Wednesday, 16 October 2019 20:02 - Last Updated Wednesday, 16 October 2019 20:05

Które biblijne Prawo unieważnił Jezus Chrystus?

Pozorna sprzeczność w Prawie Mojżeszowym, która pojawiła się w Nowym Przymierzu.

Słowo „Prawo”, albo „Zakon”, w Biblii, ma różne znaczenia. To tworzy trudność, z którą nie wszyscy potrafią sobie poradzić. Dla jednych cała Biblia jest Prawem, dla innych tylko Nowy Testament, dla jeszcze innych Tora, czyli Pięcioksiąg Mojżesza. A są jeszcze tacy, którzy uważają, że Prawo Boże tworzy tylko Stary Testament, albo Dekalog.

Uwaga: w Biblii wyraz „Prawo” nie ma jednoznacznego znaczenia. To kontekst, w którym występuje to słowo, powinien decydować o tym, o jakim Prawie jest mowa. Niezrozumienie kontekstu prowadzi do błędów, które wypaczają całą naukę chrześcijańską. Apostoł Piotr tak pisze o listach, które później znalazły się w Biblii: 2 Ptr 3:16 „... Są w nich trudne do zrozumienia pewne sprawy, które ludzie niedouczeni i mało utwierdzeni

opacznie tłumaczą

, tak samo jak i inne Pisma, na własną swoją zgubę

.”(BT)

Wiadomo, że w czasach Starego Testamentu obowiązywało całe Prawo Mojżeszowe. Sytuacja uległa zmianie w momencie śmierci Jezusa. Hbr 10:9 „Potem powiada: Oto przychodzę, aby wypełnić wolę twoją.

Znosi więc

pierwsze, aby ustanowić drugie

;”(BW) Jezus znosi „pierwsze”, aby w to miejsce ustanowić „drugie”. Co Jezus znosi, a co ustanawia? Na pewno chodzi o jakieś Prawo. Ale jakie? Jeżeli tego nie zrozumiemy, możemy popełniać katastrofalne błędy. Przeprowadźmy analizę dalszego tekstu, która doprowadzi nas do pozornej sprzeczności.

Które biblijne Prawo unieważnił Jezus Chrystus?

Written by Administrator

Wednesday, 16 October 2019 20:02 - Last Updated Wednesday, 16 October 2019 20:05

Hbr 10:28 „*Kto przekracza Prawo Mojżeszowe, ponosi śmierć bez miłosierdzia...*”(BT) Nie ma tu żadnej nowej informacji, bo: Kpł 22:9 „

Będą strzec mego zarządzenia, nie będą narażać się na grzech z tego powodu - za to spotkałaby ich śmierć

...”(BT) Podobnie jest w Nowym Testamencie: Rz 6:23 „

Albowiem

zapłatą za grzech jest śmierć

...”(BT). W czasach Starego Testamentu, po udowodnieniu komuś grzechu, kamieniowano go (Pwt 17:6-7). Dekalog zawarty w Prawie Mojżeszowym, czyli w Torze, czyli w Pięcioksięgu Mojżesza, mówi nam, co jest grzechem. Ale w tym samym Prawie Mojżeszowym, napisane jest, co należy zrobić, gdy się popełni przypadkowy grzech: Kpł 4:27-29 „

Jeżeli jakiś człowiek spośród ludu ziemi

zgrzeszy przez nieuwagę

..., to przyprowadzi w darze za swój grzech kozę bez skazy. Następnie włoży rękę na głowę ofiary przebłagalnej i zabije ją na miejscu ofiary całopalnej

.”(BT II) „Włożenie ręki na głowę ofiary przebłagalnej” symbolizuje przekazanie swoich grzechów na zwierzę ofiarne, które ponosi śmierć za nasze grzechy. Jednak wiemy, że naszą ofiarą przebłagalną za grzech jest Jezus Chrystus (1Jn 4:10). Taką interpretację potwierdza następny werset Listu Do Hebrajczyków: Hbr 10:29 „

Pomyślcie, o ilez surowszej kary stanie się winien ten, kto by podeptał Syna Bożego i zbezczęścił krew Przymierza, przez którą został uświęcony, i obelżywie zachował się wobec Ducha łaski

.”(BT) Dla wielu teologów jest to dowód na to, że Prawo Mojżeszowe nie obowiązuje chrześcijan. Z jednej strony, kto zachowuje Prawo Mojżeszowe, ten „bezczęści krew Przymierza”, jak to wynika z przytoczonych wersetów.

Jednak z drugiej strony, tylko w Prawie Mojżeszowym zawarty jest Dekalog (Wj 20:1-17), a Jezus nauczał: Mt 19:16-17 „*A oto podszedł do Niego pewien człowiek i zapytał: Nauczycielu, co dobrego mam czynić, aby otrzymać życie wieczne? Odpowiedział mu...*

jeśli chcesz osiągnąć życie, zachowaj przykazania

.”(BT) Z dalszego tekstu wynika niezbicie, że chodzi o przykazania Dekalogu. Na koniec okazuje się, że zachowywanie przykazań Dekalogu jest warunkiem koniecznym, ale nie wystarczającym. I w tym momencie dochodzimy do fundamentalnej, ale pozornej sprzeczności:

- z jednej strony, nie wolno nam usprawiedliwiać się ofiarami ze zwierząt, tak jak jest to zapisane w Prawie Mojżeszowym,

- z drugiej strony, musimy zachowywać Dekalog, który jest tylko w Prawie Mojżeszowym.

Które biblijne Prawo unieważnił Jezus Chrystus?

Written by Administrator

Wednesday, 16 October 2019 20:02 - Last Updated Wednesday, 16 October 2019 20:05

W naszym, wydawać by się mogło, logicznym rozumowaniu, popełniliśmy gdzieś zasadniczy błąd. Nie może być Prawo Mojżeszowe jednocześnie dobre i złe!

Istnieje proste wyjaśnienie tej pozornej sprzeczności. Zacznijmy od tego, że wyjaśnimy sobie, co to jest Prawo Naturalne.

Boże Prawo Naturalne.

Paweł pisze, że każdy człowiek został wyposażony przez Stwórcę, w Prawo Boże, w postaci sumienia: Rz 2:14-15 „... *poganie, którzy Prawa nie mają, idąc za naturą, czynią to, co Prawo nakazuje, chociaż Prawa nie mają, sami dla siebie są Prawem. Wykazują oni, że treść Prawa wypisana jest w ich sercach, gdy jednocześnie ich sumienie staje jako świadek, a mianowicie ich myśli na przemian ich* **oskarżające lub uniewinniające.**”(BT)

Zauważmy, że Prawo Naturalne, za pomocą naszego sumienia, oskarża nas, ale także usprawiedliwia. Tu dochodzimy do podstaw Prawa Bożego, które również dzieli się na:

- Boże Prawo Oskarżające,

- Boże Prawo Usprawiedliwiające.

Taki podział Prawa Bożego stosuje również Paweł, z tym, że inaczej nazywa te Prawa: Rz 8:2 „*Albowiem*

prawo Ducha

, który daje życie w Chrystusie Jezusie, wyzwoliło cię spod

prawa grzechu i śmierci

.”(BT) Wyraźnie widać, że Paweł pisze o dwóch różnych Prawach. Prawo Ducha, to Boże Prawo Usprawiedliwiające, a Prawo

Grzechu i Śmierci, to Boże Prawo Oskarżające. W innym miejscu Paweł pisze: 1 Kor 9:21 „*Dla nie podlegających Prawu byłem jak nie podlegający Prawu - nie będąc zresztą wolnym od prawa Bożego, lecz podlegając prawu Chrystusowemu - by pozyskać tych, którzy nie są pod*

Które biblijne Prawo unieważnił Jezus Chrystus?

Written by Administrator

Wednesday, 16 October 2019 20:02 - Last Updated Wednesday, 16 October 2019 20:05

Prawem

.(BT) Znowu Paweł pisze o dwóch prawach, które obowiązują Pawła, ale również każdego chrześcijanina. Prawo Boże to Prawo Oskarżające (Prawo Grzechu i Śmierci) i Prawo Usprawiedliwiające (Prawo Ducha), razem wzięte. Te dwa Prawa tworzą Boże Prawo. Prawo Chrystusowe to inna nazwa jednego z tych dwóch praw: Prawa Ducha, czyli Bożego Prawa Usprawiedliwiającego Nowego Testamentu (Przymierza).

Gdy uświadomimy sobie to, że podstawowe Boże Prawo dzieli się na te dwa Prawa Boże, ściśle od siebie zależne, to wszystko nagle staje się proste. Nasz przytoczony werset Hbr 10:28, mówi o Prawie Bożym Oskarżającym, czyli o Prawie Grzechu i Śmierci, następny werset mówi o Bożym Prawie Usprawiedliwiającym, czyli o Prawie Ducha, czyli o Prawie Chrystusowym.

Kto decyduje o tym, pod które Prawo należymy?

Tylko Bóg decyduje o tym, pod które, z tych dwóch Praw, podlegamy: Rz 8:33 „*Któż może wystąpić z oskarżeniem przeciw tym, których Bóg wybrał? Czyż Bóg, który usprawiedliwia* ?

.(BT) Niezwykle wyraźnie widać tu, że jeżeli Bóg Ojciec kogoś usprawiedliwi, weźmie pod Boże Prawo Usprawiedliwiające, czyli Prawo Ducha, to Boże Prawo Oskarżające, czyli Prawo Grzechu i Śmierci, traci swą moc, człowiek ten wyrwał się spod tego Prawa i dostaje wieczne „życie w Chrystusie Jezusie”, obiecane przez samego Boga: 1 Jn 2:25 „

A obietnicą tą, daną przez Niego samego, jest życie wieczne

.(BT) Taki człowiek umiera dla Prawa Grzechu i Śmierci i żyje dla Boga: Rz 6:11 „

Tak i wy rozumieście, że umarliście dla grzechu, żyjecie zaś dla Boga w Chrystusie Jezusie

.(BT)

Każdy człowiek, wierzący i niewierzący, podlega tylko pod jedno z tych dwóch Praw. Każdy człowiek będący pod Prawem Grzechu i Śmierci, może skorzystać z Bożego Prawa Usprawiedliwiającego Nowego Testamentu (Przymierza), bo Chrystus umarł za wszystkich i zapłacił swoją śmiercią za nasze grzechy. Gdy tak się stanie, człowiek taki przechodzi pod Prawo Ducha (Prawo Chrystusowe), a Prawo Grzechu i Śmierci traci nad nim swą moc. Jednak, gdy taki człowiek zgrzeszy, znowu znajdzie się pod Prawem Grzechu i Śmierci.

Dlatego każdy chrześcijanin powinien wiedzieć, co jest dobre, a co złe (Rdz 3:22) i wiedzieć, co zrobić, gdy się popełni grzech.

Chrzest jako symbol śmierci, nowonarodzenia i zmartwychwstania

Jezus tłumaczył Nikodemowi, że każdy człowiek powinien narodzić się na nowo lecz Nikodem nie mógł tego zrozumieć (Jn 3:1-4). Jezusowi chodziło o zmianę sposobu myślenia, czego symbolem jest chrzest wodny, w czasie którego człowiek otrzymuje dar Ducha Świętego (Jn 3:5). Dlatego chrzest jest punktem zwrotnym w życiu człowieka. W czasie chrztu, człowiek, na ułamek sekundy, jest zanurzony pod wodę i znika z powierzchni ziemi. To symbolizuje śmierć i znalezienie się w grobie, ale razem z Chrystusem: Rz 6:3 „... *my wszyscy, którzyśmy otrzymali chrzest zanurzający w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy zanurzeni w Jego śmierć* ?”(BT) Umiera stary, grzeszny człowiek. W następnym ułamku sekundy, człowiek jest podnoszony z wody, co symbolizuje narodziny nowego człowieka, który zmienił swoje priorytety życiowe, wolnego od grzechu, bo stary, grzeszny człowiek umarł i został pogrzebany: Rz 6:4 „*Zatem przez chrzest zanurzający nas w śmierć zostaliśmy razem z Nim pogrzebani po to, abyśmy i my wkroczyli w nowe życie - jak Chrystus powstał z martwych dzięki chwale Ojca* .”(BT)

Oprócz symbolu śmierci dawnego, grzesznego człowieka i symbolu narodzenia się nowego człowieka, wolnego od grzechu, chrzest zawiera symbol zmartwychwstania razem z Chrystusem: Rz 6:5 „*Jeżeli bowiem przez śmierć, podobną do Jego śmierci, zostaliśmy z Nim złączeni w jedno, to tak samo będziemy z Nim złączeni w jedno przez podobne zmartwychwstanie* .”(BT) Ponieważ Chrystus umarł przez ukrzyżowanie, a my umieramy wraz z Nim, to my również umieramy przez ukrzyżowanie, ale bez krzyża: Rz 6:6-7 „*To wiedzcie, że dla zniszczenia grzesznego ciała dawny nasz człowiek został razem z Nim ukrzyżowany po to, byśmy już więcej nie byli w niewoli grzechu. Kto bowiem umarł, stał się wolny od grzechu* .”(BT) Tak się dzieje, bo umarł stary, grzeszny człowiek, rodzi się nowy, wolny od grzechu chrześcijanin. A jeżeli człowiek nie ma żadnego grzechu i staje się prawdziwym chrześcijaninem (uczniem Chrystusa), to Boże Prawo Oskarżające, którego symbolem jest Dekalog, nic takiemu człowiekowi nie może zrobić: Rz 6:11 „*Tak i wy rozumiejcie, że umarliście dla grzechu, żyjecie zaś dla Boga w Chrystusie Jezusie* .”(BT) Taki człowiek nie umiera śmiercią wieczną, ale, tak jak Chrystus, zmartwychwstanie do życia wiecznego: Rz 6:9 „...*Chrystus powstawszy z martwych już więcej nie umiera, śmierć nad Nim nie ma już władzy*

Które biblijne Prawo unieważnił Jezus Chrystus?

Written by Administrator

Wednesday, 16 October 2019 20:02 - Last Updated Wednesday, 16 October 2019 20:05

.(BT) Powinniśmy się pilnować, aby nie popełnić żadnego grzechu, bo wtedy znowu znajdziemy się w niewoli grzechu: Rz 6:14 „

Albowiem grzech nie powinien nad wami panować, skoro nie jesteście poddani Prawu, lecz łasce

.”(BT) Zauważmy, że pod słowem „Prawo”, Paweł ma tu na myśli Boże Prawo Oskarżające, którego symbolem jest Dekalog, a pod słowem „łaska” ukryte jest Boże Prawo Usprawiedliwiające Nowego Przymierza (Testamentu). Paweł używa różnych określeń, gdy mówi o Bożym Prawie Usprawiedliwiającym Nowego Przymierza (Testamentu): „Prawo Ducha” (Rz 8:2), „Prawo Chrystusowe” (1Kor 9:21) i „łaska” (Rz 6:14), ale jest to jedno i to samo Prawo.

Co mamy zrobić, gdy jednak zgrzeszymy?

Człowiek nie jest istotą doskonałą i prędzej, czy później zgrzeszy: Rz 3:23 „*wszyscy bowiem zgrzeszyli i pozbawieni są chwały Bożej*

”(BT). Jeżeli nie zgładzimy naszego grzechu, to będziemy musieli umrzeć (Rz 6:23) śmiercią wieczną, bo przez naszą nieuwagę, znowu znaleźliśmy się pod Bożym Prawem Oskarżającym. Co zrobić, aby skorzystać z „łaski”, czyli Prawa Łaski, czyli z Prawa Ducha (Rz 8:2), czyli z Bożego Prawa Usprawiedliwiającego? Odpowiedź na to pytanie znajdujemy u Jana: 1 Jn 1:9 „*Jeżeli wyznajemy nasze grzechy, [Bóg] jako wierny i sprawiedliwy odpuści je nam i oczyści nas z wszelkiej nieprawości*

.”(BT) Kluczem do skorzystania z ofiary przebłagalnej, którą za nas złożył Chrystus (1Jn 4:10), jest „wyznanie swoich grzechów”, czyli przyznanie się do popełnionego błędu, co jest równoznaczne ze złożeniem obietnicy, że tego więcej nie zrobimy.

Jak to zrobić?

Musimy wyznać nasze grzechy samemu Bogu, bo tylko On może obdarzyć nas łaską. A powinniśmy to zrobić **korzystając z jedynego naszego pośrednika**, którym jest człowiek, Jezus Chrystus: 1 Tm 2:5 „

Albowiem jeden jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek, Chrystus Jezus

”(BT) To Jezus Chrystus jest naszym arcykapłanem (Hbr 4:14-15) w świątyni Nowego Przymierza (Testamentu), którą sami tworzymy (2Kor 6:16). A jednym z podstawowych zadań arcykapłana było i jest, pośrednictwo między ludem a Bogiem, co było kiedyś szczególnie

Które biblijne Prawo unieważnił Jezus Chrystus?

Written by Administrator

Wednesday, 16 October 2019 20:02 - Last Updated Wednesday, 16 October 2019 20:05

widoczne w Dniu Pojednania (Kpł 16:3-31), a co było zapowiedzią tego, co stało się rzeczywistością w Chrystusie.

Chcę zwrócić uwagę na to, że Jezus jest „jedynym pośrednikiem”, z którego powinien korzystać chrześcijanin. Mówię o tym, bo mnie uczono na lekcji religii, że to spowiednik w konfesjonale, jest moim pośrednikiem. Korzystając z takiego pośrednictwa, podważamy znaczenie Słowa Bożego, które mówi co innego, degradujemy Chrystusa z roli naszego arcykapłana, w świątyni Nowego Przymierza, którą sami powinniśmy tworzyć (2Kor 6:16). W tym momencie konfesjonał staje się miejscem buntu człowieka, który odrzuca Słowo Boże i pośrednictwo Chrystusa, a uznaje pośrednictwo człowieka, który może być sam obciążony grzechem i sam potrzebować łaski.

Wielką tajemnicą Kościoła Powszechnego jest to, że przez konfesjonał, można walczyć z wszelką opozycją i nie tylko, zbierając o niej wiadomości (doświadczyłem to osobiście). Może właśnie dlatego Kościół apeluje, aby każdy miał swojego spowiednika, aby spowiednik wiedział z kim rozmawia. Inną tajemnicą konfesjonału jest to, że spowiadający zadaje niezwykle intymne pytania. Na pewno są tacy, którzy to robią z wiarą. Jednak oprócz nich są tacy, którzy **sprawdzają małaolatów, czy się nadają na ofiarę pedofila**

. Jako 10-cioolatek byłem tak przesłuchiwany. Spowiednik pytał mnie, czy jak się kładę spać, to czy się bawię swoim siusiakiem. Powiedziałem, że nie. To go nie przekonało i zaczął mi kreślić przykłady takiej zabawy, zakończone pytaniem: „czy tak robiłeś”? Pamiętam, że 4 razy powiedziałem „nie” i dopiero wtedy dał mi spokój. Dzisiaj z perspektywy czasu mogę powiedzieć, że w moim życiu, nikt mnie tak nie zgorszył, jak ten spowiednik. I jeszcze jedno. Mimo tego, że miałem bardzo dobre relacje z moją babcią i wszystko jej mówiłem, to o tym wstydziałem się jej powiedzieć, chociaż niczego złego nie zrobiłem. Tu najważniejsze. Pedofile doskonale wiedzą, że takie dzieci nikomu o tym nic nie powiedzą i mogą wykorzystywać dzieci bezkarnie. Powiem wprost: nie mamy żadnej gwarancji na to, że nasze dzieci, które posyłamy na religię w szkole, nie będą w ten sposób badane. A co będzie, gdy któreś z nich, na zadawane pytania, odpowie „tak”? Wiem również, że niepełnoletnie dziewczęta odwiedzały samotnych księży, były zadowolone z takiej wizyty, ale nie chciały powiedzieć, co tam robiły i o czym rozmawiali, a na koniec dostawały od księdza upominek. Jeszcze inni spowiednicy mogą szukać w konfesjonale partnerów, do swojego, nie zawsze zdrowego seksu, o czym można przeczytać w prasie.

Tymczasem konfesjonał nie ma żadnego uzasadnienia biblijnego i każdy, kto z niego korzysta musi wiedzieć, że odrzuca biblijne pośrednictwo Jezusa Chrystusa, przy wyznawaniu grzechów. Chrześcijanin biblijny powinien wyznawać swoje grzechy Bogu Ojcu (1Jn 1:9), korzystając z pośrednictwa Jezusa Chrystusa (1Tm 2:5). Kto nie stosuje się do nauki chrześcijańskiej, czyli biblijnej w tym temacie, a słuch swoich ojców duchowych, może się kiedyś srogo rozczarować.

Gdy ktoś oczyści się z grzechów, tak jak to jest zapisane w Słowie Bożym, wyzwoli spod działania Bożego Prawa Oskarżającego, spod Prawa Grzechu i Śmierci (Rz 8:2) i znajdzie się pod Bożym Prawem Usprawiedliwiającym, czyli Prawem Ducha (Rz 8:2), czyli Prawem Łaski (Rz 3:24), czyli Prawem Jezusowym (1Kor 9:21). A to oznacza zbawienie (1Jn 2:25).

Sprawiedliwość Boża

Tak działa „sprawiedliwość Boża”, czyli praktyczne znaczenie Prawa Bożego, wynikające z Ewangelii: Rz 1:16-17 „*Bo ja nie wstydzę się Ewangelii, jest bowiem ona **mocą Bożą ku zbawieniu***

*dla każdego wierzącego, najpierw dla Żyda, potem dla Greka. W niej bowiem objawia się **sprawiedliwość Boża***

, która od wiary wychodzi i ku wierze prowadzi, jak jest napisane: a sprawiedliwy z wiary żyć będzie

.”(BT) W Ewangelii zawarta jest informacja o „mocy Bożej”, dzięki której „każdy” człowiek może oczyścić się z grzechów i być zbawiony.

Sprawiedliwość Boża polega na tym, że nasz Ojciec Duchowy, Stwórca wszystkiego, określił człowiekowi, już na samym początku, co jest dobre, a co jest złe: Rdz 3:22 „*Po czym Jahwe Bóg rzekł: "Oto człowiek stał się taki jak My:*

zna dobro i zło

...

” (BT II). Symbolem tego Prawa stał się później Dekalog. Oprócz Dekalogu, człowieka obowiązywały również inne przepisy:

1 Moj. 26:5 lub Rdz 26:5 „

Dlatego że Abraham był posłuszny głosowi mojemu i strzegł tego, co mu poleciłem, przykazań moich, przepisów moich i praw moich

.”(BW) Przekroczenie tego Prawa oznaczało bunt przeciwko Bogu, nazwany grzechem. Karą za popełniony grzech była śmierć (Rz 6:23, Hbr 10:28). To jest to Prawo, które Paweł nazwał Prawem Grzechu i Śmierci, a które jest Bożym Prawem Oskarżającym i skazującym grzesznika na śmierć. W czasach Starego Testamentu, jeżeli dwie lub trzy osoby potwierdziły czyjś grzech, to takiego skazywano na śmierć, przez ukamieniowanie (Pwt 17:4-7). Wydawać by się mogło, że było to bardzo okrutne prawo. Ale pamiętajmy o tym, że w tamtych czasach, w praktyce obowiązywało Prawo Silniejszego. Kto miał siłę mógł robić ze słabszym co tylko chciał. Boże Prawo Oskarżające broniło słabszego, a każdy Izraelita był uczony tego Prawa.

Które biblijne Prawo unieważnił Jezus Chrystus?

Written by Administrator

Wednesday, 16 October 2019 20:02 - Last Updated Wednesday, 16 October 2019 20:05

Jednak Bóg Ojciec, z miłości do człowieka (Jn 3:16), nawet tego zbuntowanego, dał mu możliwość usprawiedliwienia się, za pomocą śmierci zastępczej. Grzesznik przyprowadzał zwierzę ofiarne, kładł ręce na jego głowie, co symbolizowało przekazanie swoich grzechów na zwierzę i zabijał je (Kpł 4:27-31). W ten sposób realizowała się sprawiedliwość Boża, mówiąca, że „zapłatą za grzech jest śmierć” (Rz 6:23). To dlatego Paweł nazwał to Prawo, Prawem Grzechu i Śmierci. Śmierć ponosiło zwierzę ofiarne, płaciło za grzech człowieka.

Podobnie jest w czasach Nowego Testamentu, jednak z tą różnicą, że to Jezus stał się naszym barankiem ofiarnym (Jn 1:29). To On zapłacił za nasze grzechy swoją śmiercią. Stał się również ofiarą zastępczą za nasze grzechy. Jednak jest jedna zasadnicza różnica między barankiem ofiarnym Starego i Nowego Przymierza. W czasach Starego Testamentu baranek ofiarny nie usuwał grzechów (Hbr 10:4). Usprawiedliwiał człowieka, ale grzech pozostał. Dopiero jednorazowa, doskonała ofiara Jezusa Chrystusa (Hbr 10:14) miała moc usuwania wszystkich grzechów, tych, które były popełnione w czasach Starego Przymierza (Testamentu) i tych, które będą popełnione w czasach Nowego Przymierza (Testamentu).

Które Prawo zniósł Chrystus?

Jezus swoją śmiercią zniósł Boże Prawo Usprawiedliwiające Starego Przymierza (Testamentu) i w to miejsce ustanowił Boże Prawo Usprawiedliwiające Nowego Przymierza (Testamentu): Hbr 10:9 „...

Usuwa jedną [ofiare], aby ustanowić inną.

”(BT). To nowe Prawo Paweł nazywa Prawem Ducha (Rz 8:2), w innym miejscu po prostu „łaską” (Rz 3:24), czyli Prawem Łaski, a jeszcze w innym miejscu Prawem Chrystusowym (1Kor 9:21).

Różnicę między Bożym Prawem Usprawiedliwiającym Starego i Nowego Przymierza (Testamentu) podkreśla autor Listu Do Hebrajczyków. W Starym Przymierzu (Testamencie) kapłan musiał, stojąc codziennie, ciężko pracować przy składaniu ofiary przebłagalnej za grzech (Hbr 10:11), na koniec okazywało się, że taka ofiara nie gładzi żadnego grzechu (Hbr 10:4). Chrystus, jako nasz arcykapłan, tylko raz, raz na zawsze, złożył jedną, doskonałą ofiarę przebłagalną ze swojego ciała, która ma moc gładzenia wszystkich grzechów, a dokonawszy tego siedzi sobie po prawicy Boga (Hbr 10:12), co symbolizuje całościowe wykonanie Dzieła Zbawienia, „wypełnienie” (Mt 5:17) Bożego Prawa Usprawiedliwiającego (Rz 10:4). Na tym

Które biblijne Prawo unieważnił Jezus Chrystus?

Written by Administrator

Wednesday, 16 October 2019 20:02 - Last Updated Wednesday, 16 October 2019 20:05

polegała „naprawa” Bożego Prawa Usprawiedliwiającego Starego Testamentu (Hbr 9:10), które było tylko „cieniem spraw przyszłych” (Kol 2:17). Wraz z Chrystusem przyszła nowa rzeczywistość, Boże Prawo Usprawiedliwiające Nowego Przymierza (Testamentu), nazywane przez Pawła Prawem Ducha lub łaską lub Prawem Chrystusowym, a Stare Boże Prawo Usprawiedliwiające (Kpł 4:27-29) przestało obowiązywać.

Wśród pierwszych chrześcijan powstał problem: które przepisy dotyczą Bożego Prawa Usprawiedliwiającego Starego Przymierza (Testamentu), a co za tym idzie, które przepisy zostały zniesione i nie obowiązują w Nowym Przymierzu (Testamencie). Aby sprawę rozwiązać, około roku 50-go, w Jerozolimie, został zwołany tak zwany „Sobór Apostolski”, na którym to ustalono: Dz 15:28-29 *„Postanowiliśmy bowiem, Duch Święty i my, by nie nakładać na was żadnego innego ciężaru oprócz następujących rzeczy niezbędnych: trzymać się od mięsa ofiarowanego bałwanom, od krwi, od tego, co zadławione, i od nierządu; jeśli się tych rzeczy wystrzeżacie, dobrze uczynicie. Bywajcie zdrowi .”*(BW) Ws

Jednak do dnia dzisiejszego trwają dyskusje, co zostało zniesione z Bożego Prawa Usprawiedliwiającego Starego Przymierza (Testamentu), czyli co stanowiło Boże Prawo Usprawiedliwiające Starego Testamentu, bo tylko to zostało unieważnione: Hebr. 10:9 *„... Znosi więc pierwsze, aby ustanowić drugie ;”*(BW)

Dlatego, jeżeli ktoś głosi, że Jezus zniósł Dekalog, a w zasadzie tylko jedno przykazanie, mówiące o konieczności „pamiętania o dniu sabatu, aby go święcić” (Wj 20:8-11), popełnia podstawowy błąd, który, według nauki biblijnej, uniemożliwi swoim uczniom, skorzystanie z obietnicy Bożej (1Jn 2:25), bo Biblia naucza: Jk 2:9-11 *„... Prawo potępi was jako przestępców. Choćby ktoś przestrzegał całego Prawa, a przestąpiłby jedno tylko przykazanie, ponosi winę za wszystkie. Ten bowiem, który powiedział: Nie cudzołóż, powiedział także: Nie zabijaj. Jeżeli więc nie popełniasz cudzołóstwa, jednak dopuszczasz się zabójstwa, jesteś przestępcą wobec Prawa .”*(BT) Niezwykle wyraźnie

widać tu, że chodzi o Boże Prawo Oskarżające (Prawo potępi was) i o symbol tego prawa, Dekalog („Nie cudzołóż” Wj 20:14 i „Nie zabijaj” Wj 20:13). Ci, którzy nauczą, że Dekalog został unieważniony przez Chrystusa, mówią również, że obowiązują tylko te przykazania Dekalogu, które Chrystus powtórzył. Według nich, Jezus powtórzył wszystkie przykazania, z wyjątkiem konieczności święcenia sabatu (Wj 20:8-11). Tymczasem Jezus nauczał: Mr 2:27 *„ Ponadto rzekł im: Sabat (szabat wg BT) jest ustanowiony dla człowieka, a nie człowiek dla sabatu*

.”(BW). W innym miejscu napisane jest: Hbr 4:9 *„ A zatem pozostaje odpoczynek szabat dla ludu Bożego*

Które biblijne Prawo unieważnił Jezus Chrystus?

Written by Administrator

Wednesday, 16 October 2019 20:02 - Last Updated Wednesday, 16 October 2019 20:05

.”(BT) Kontekst tego wersetu jednoznacznie wskazuje na pamiątkę Dzieła Stworzenia: Hbr 4:4 „*Powiedział bowiem /Bóg/ na pewnym miejscu o siódmym dniu w ten sposób: I odpoczął Bóg w siódmym dniu po wszystkich dziełach swoich*

.”(BT) Mimo takiej biblijnej nauki, prawie całe chrześcijaństwo odrzuciło święcenie sabatu (Wj 20:8-11). Święci niedzielę, która nie ma żadnego uzasadnienia biblijnego, albo nie święci żadnego dnia, mówiąc, że święci wszystkie dni tygodnia. W Polsce z „sabat” zrobiono demoniczne święto, w którym diabły spotykają się z czarownicami, najlepiej na Łysej Górze.

Jest jeszcze jedna grupa Praw, o których mówi Biblia, a które mogą nie obowiązywać chrześcijan. Są to tak zwane Ustawy Starszych, ustanowione ze względu na to, że zaistniała taka potrzeba. Zdarzało się, że taka ustawa była sprzeczna z Prawem Bożym. Wspomina o tym Jezus: Mt 19:8 „*Odpowiedział im: Przez wzgląd na zatwardziałość serc waszych pozwolił wam Mojżesz oddalać wasze żony, lecz od początku tak nie było* .”(BT)

Boże Prawo Oskarżające jest takie same w Starym i w Nowym Przymierzu (Testamencie). Dlatego symbol tego Prawa, Dekalog, obowiązuje w Nowym Przymierzu (Testamencie). Jeżeli ktoś nie rozumie podziału Prawa Bożego, to może twierdzić, że Jezus unieważnił Dekalog i uzasadniać to różnymi tekstami biblijnymi, nie mającymi nic wspólnego z Dekalogiem. Ale łatwo zauważyć, że kontekst tych wersetów związany jest z usprawiedliwieniem, z Bożym Prawem Usprawiedliwiającym, a nie z Dekalogiem.

Znaczenie wiary

Sprawiedliwość Boża jest ściśle związana z wiarą. Każdy, kto chce być zbawiony musi uwierzyć, że to Bóg określa to, co jest dobre, a co złe, a **podstawowym dokumentem mówiącym o tym jest Pismo Święte i zawarty w nim Dekalog**

, ale nie tylko Dekalog. Jest cały szereg ustaw, praw i przepisów, które pokazują, co jest dobre, a co złe: Ne 1:7 „

Bardzo źle postąpiliśmy wobec Ciebie: nie zachowaliśmy przykazań ani praw, ani przepisów, które wydałeś słudze Twemu Mojżeszowi

.”(BT)

Które biblijne Prawo unieważnił Jezus Chrystus?

Written by Administrator

Wednesday, 16 October 2019 20:02 - Last Updated Wednesday, 16 October 2019 20:05

Również **człowiek musi uwierzyć** w to, że to Bóg Jahwe, tak umiłował ludzi, że „**Syna swego Jednorodzonego dał**

” (Jn 3:16), jako doskonałą ofiarę przebłagalną za nasze grzechy: 1 Jn 4:10 „

W tym przejawia się miłość, że nie my umiłowaliśmy Boga, ale że On sam nas umiłował i posłał Syna swojego jako ofiarę przebłagalną za nasze grzechy

.”(BT) To Bóg Jahwe jest naszym Zbawicielem, wykonując Dzieło Zbawienia za pośrednictwem Jezusa Chrystusa: Jud 1:25 „

jedynemu Bogu, Zbawcy naszemu przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego, chwała, majestat, moc i władza przed wszystkimi wiekami i teraz, i na wszystkie wieki! Amen

.”(BT) Jezus Chrystus swoją śmiercią, dobrowolnie zapłacił za nasze grzechy, skazujące nas na śmierć wieczną, bo Prawo Boże mówi, że: Rz 6:23 „...

zapłatą za grzech jest śmierć, a

łaska

przez Boga dana to życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym

.”(BT) Zbawienie porównane jest do transakcji handlowej: Tt 2:14 „...

wydał samego siebie za nas, aby odkupić nas od wszelkiej nieprawości i oczyścić sobie lud wybrany na własność, gorliwy w spełnianiu dobrych uczynków

.”(BT) We wersecie Rz 6:23 pojawia się jeszcze jedna, biblijna nazwa Bożego Prawa Usprawiedliwiającego, Prawa Ducha: „łaska”, zapisywana niesłusznie małą literą.

Aby wiara była prawdziwa, musi być potwierdzona dobrymi uczynkami: Jk 2:20 „... *wiara bez uczynków jest martwa*

...”(BW)

Każde przekroczenie Bożego Prawa Oskarżającego było grzechem, a zapłatą za grzech jest śmierć. Dlatego Prawo to, Boże Prawo Oskarżające, Paweł nazywa Prawem Grzechu i Śmierci. Równie dobrze można by je nazwać Prawem Buntu Człowieka Przeciwko Bogu.

Prawo to jest jednakowe dla Starego i Nowego Testamentu. Nie może tak być, że coś jest grzechem, a na drugi dzień, można już to robić. Bóg zmieniając swoje Prawo, określające, co jest dobre, a co złe, przyznałby się do tego, że Jego Prawo było złe. Bóg się nie zmienia. Tak mówi o Sobie: Ml 3:6 „*Ponieważ Ja, Jahwe, nie odmieniam się...*”(BT II). Dekalog został ustanowiony „na zawsze”: Ps 111:7-8 „

Dzieła rąk Jego to wierność i sprawiedliwość. Wszystkie przykazania Jego są trwałe, ustalone na wieki,

na zawsze

, nadane ze słusznością i mocą

.”(BT)

Które biblijne Prawo unieważnił Jezus Chrystus?

Written by Administrator

Wednesday, 16 October 2019 20:02 - Last Updated Wednesday, 16 October 2019 20:05

Żydzi mieli, tak zwane, Ustawy Starszych, które mogą ulegać zmianie: Mt 19:8-9 *„Odpowiedział im: Przez wzgląd na zatwardziałość serc waszych pozwolił wam Mojżesz oddać wasze żony, lecz od początku tak nie było. A powiadam wam: Kto oddał swoją żonę - chyba w wypadku nierządu - a bierze inną, popełnia cudzołóstwo. I kto oddaloną bierze za żonę, popełnia cudzołóstwo* .”

(BT) To Mojżesz, a nie Bóg, pozwolił „oddawać wasze żony”. Podobnych przepisów Żydzi ustanowili ponad sześćset. Dlatego Ustawy Starszych można zmieniać, wynikały one z wieloletniej tradycji, z którą walczył Chrystus: Mt 15:4-6 „

Bóg przecież powiedział: Czczij ojca i matkę oraz: Kto złorzeczy ojcu lub matce, niech śmierć poniesie. Wy zaś mówicie: Kto by oświadczył ojcu lub matce: Darem [złożonym w ofierze] jest to, co dla ciebie miało być wsparciem ode mnie, ten nie potrzebuje czcić swego ojca ni matki. I tak ze względu na waszą tradycję znieśliście przykazanie Boże

.”(BT). Jednocześnie, zwróćmy uwagę na to, że Jezus wytyka Żydom, że „znieśli przykazanie Boże”. Jest to kolejny dowód na to, że Dekalog obowiązuje do dnia dzisiejszego.

Ojcowie Kościoła, a Prawo Boże.

Pojawiło się wielu ojców Kościoła, ludzi posiadających autorytet, którzy podają własną, różną od innych, interpretację Praw Bożych. Ponieważ zyskali licznych wyznawców swoich nauk, tworzą swoje własne Kościoły „chrześcijańskie”, a co za tym idzie, ogromne zamieszanie religijne. Jednak nie wszyscy chcą, aby ich nazywano „ojcami”, bo Jezus wyraźnie tego zabronił: Mt 23:9 *„Nikogo też na ziemi nie nazywajcie waszym ojcem; jeden bowiem jest Ojciec wasz, Ten w niebie.*”(BT) Jezus podał niezwykle prostą naukę chrześcijańską. Tak jak każdy z nas ma jednego ojca fizycznego, tak samo możemy mieć tylko jednego ojca duchowego, którym jest Stwórca wszystkiego, Bóg Jahwe. Chociaż niektórzy apostołowie czuli się ojcami duchowymi dla chrześcijan, których przyprowadzili do Boga, to nigdy nie kazali nazywać tak siebie, czy też kogoś innego.

W czasach Starego Testamentu, gdy istniał Izrael cielesny, byli patriarchowie, założyciele swoich rodów. Słowo „patriarcha” pochodzi od słowa „pater”, czyli „ojciec”. Sytuacja zmieniła się w czasach Nowego Testamentu. W chrześcijaństwie straciło znaczenie pochodzenie od Izraela cielesnego: Ga 3:28 *„Nie ma już Żyda ani poganina, nie ma już niewolnika ani człowieka wolnego, nie ma już mężczyzny ani kobiety, wszyscy bowiem jesteście kimś jednym w Chrystusie Jezusie* .”(BT) Wszyscy są równi, niezależnie od pochodzenia.

Które biblijne Prawo unieważnił Jezus Chrystus?

Written by Administrator

Wednesday, 16 October 2019 20:02 - Last Updated Wednesday, 16 October 2019 20:05

W Cesarstwie Rzymskim, słowo „ojciec” (łac. pater), było tytułem, z którym związany był splendor. Byli patrycjusze (wysocy urzędnicy posiadający przywileje, związani z władzą), patroni (patrycjusz sprawujący opiekę nad wyzwoleńcami i klientami), patriarchowie (założyciele rodów lub godność dostojnika duchowego), itd. Dlatego, gdy elity Cesarstwa przejęły kontrolę nad Kościołem, najważniejsi hierarchowie Kościoła, kazali nazywać siebie ojcami, co obowiązuje do dnia dzisiejszego. Przedstawiciel elity Rzymu, Damazy w 366 roku, siłą usunął nowo wybranego biskupa Ursyna, zajął jego miejsce i kazał nazywać się „Ojcem Świętym”, co jest imieniem samego Boga. Jezus modlił się: Jn 17:11 „... *Ja idę do Ciebie. **Ojcze Święty**, zachowaj ich w Twoim imieniu, które Mi dałeś, aby tak jak My stanowili jedno* .”(BT)

Przeciwieństwem religii ojców Kościoła, jest **chrześcijaństwo biblijne**, w którym nauka chrześcijańska wynika tylko ze Słowa Bożego, a gdy powstaną jakieś problemy, odpowiedzi na powstałe pytania uzyskuje się w Biblii, a otrzymana interpretacja jest zgodna z wszystkimi pozostałymi wersetami całej Biblii. Powstała nauka, określająca jak interpretować teksty biblijne: hermeneutyka biblijna. Podstawowe założenia tej nauki to:

- Biblia musi się sama tłumaczyć. Odpowiedzi na trudne pytania znajdujemy w samej Biblii,
- nie wolno wrywać zdania z kontekstu,
- podana interpretacja musi być w zgodzie z wszystkimi pozostałymi wersetami Biblii,
- teksty historyczne powinny być tłumaczone dosłownie, chyba, że dojdzie się do sprzeczności,
- egzegeza alegoryczna stosowana jest w utworach poetyckich, w prorocत्वach i Apokalipsie,
- itd.

Boże Prawo Oskarżające.

Człowiek od samego początku zna Boże Prawo Oskarżające, czyli wie, co jest dobre, a co jest złe: Rdz 3:22 „*Po czym Jahwe Bóg rzekł: „Oto człowiek stał się taki jak My: **zna dobro i zło...**”* (BT II). Znany jest również Dekalog. Kilkaset lat przed Mojżeszem, Bóg mówi do Abrahama: 1 Moj. lub Rdz 26:5 „

*Dlatego że Abraham był posłuszny głosowi mojemu i **strzegł***

tego, co mu poleciłem,

przykazań moich

, przepisów moich i praw moich

.”(BW). Biblia Tysiąclecia źle tłumaczy słowo „przykazań” i używa słowa „nakazów”. W innych miejscach to samo słowo jest jednak tłumaczone przez BT jako „przykazanie” (strong H4687).

Gdy ktoś szuka biblijnej prawdy, to zauważy, że wszystkie

przykazania Dekalogu są już znane i stosowane, zanim Mojżesz dostał „tablice kamienne” od Boga (Wj 20:1-17). To tylko potwierdza, że ludzie znają Dekalog od samego początku.

Każdy człowiek, bez względu na to, czy jest wierzący, czy nie, podlega Bożemu Prawu Oskarżającemu, którego symbolem jest Dekalog, z wyjątkiem tych, którzy usprawiedliwili się w krwi Chrystusa. Bóg takich usprawiedliwił: Rz 8:33 „*Któż może wystąpić z oskarżeniem przeciw tym, których Bóg wybrał? Czyż Bóg, który usprawiedliwia*

?”(BT) W tym miejscu pojawia się sprawiedliwość Boża, czyli praktyczne znaczenie Prawa Bożego: Rz 1:16-17 „

Bo ja nie wstydzę się Ewangelii, jest bowiem ona mocą Bożą ku zbawieniu dla każdego wierzącego, najpierw dla Żyda, potem dla Greka. W niej bowiem objawia się sprawiedliwość Boża, która od wiary wychodzi i ku wierze prowadzi, jak jest napisane: a sprawiedliwy z wiary żyć będzie

.”(BT) W Ewangelii zawarta jest informacja o mocy Bożej, dzięki której każdy człowiek może być zbawiony, to znaczy może wyrwać się spod Bożego Prawa Oskarżającego (Dekalog), skazującego człowieka na śmierć (Rz 6:23), unieważnić swój bunt przeciwko Bogu Jahwe, którym jest grzech i doznać wprawdzie śmierci cielesnej, jednak potem, zmartwychwstania do życia wiecznego.

Które biblijne Prawo unieważnił Jezus Chrystus?

Written by Administrator

Wednesday, 16 October 2019 20:02 - Last Updated Wednesday, 16 October 2019 20:05

Biblijnym symbolem braku grzechu jest biała szata. Każdy, kto chce być zbawiony, musi swoje szaty wybielić: Ap 7:14 „... *I rzekł do mnie: To ci, którzy przychodzą z wielkiego ucisku i oplotkali swe szaty, i w krwi Baranka je wybielili* .”(BT) Zostało to

zapowiedziane przez Mojżesza: Rdz 49:10-11 „

Nie zostanie odjęte berło od Judy ani laska pasterska spośród kolan jego, aż przyjdzie ten, do którego ono należy, i zdobędzie posłuch u narodów!...W winie prac będzie swą odzież, i w krwi winogron - swą szatę

.”(BT) „Krew winogron” wraz z kielichem, to biblijny symbol Chrystusowej Krwi Przymierza (Mt 26:27-28). Podobnych prorocstw, zapowiadających przyjście Mesjasza,

jest bardzo dużo. Potrzebę posiadania białych szat zawiera przypowieść „o królu, który wyprawiał ucztę swojemu synowi”. Człowiek, który nie miał stroju weselnego, czyli białej szaty, został usunięty z uczty: Mt 22:13 „

Wtedy król rzekł sługom: Zwiążcie mu ręce i nogi i wyrzucicie go na zewnątrz, w ciemności! Tam będzie płacz i zgrzytanie zębów

.”(BT) Tak samo będzie w Królestwie Bożym, po zmartwychwstaniu. Każdy, kto nie będzie posiadał białej szaty, nie znajdzie się w nim.

Każde przekroczenie Bożego Prawa Oskarżającego było grzechem, a zapłatą za grzech jest śmierć. Dlatego Prawo to, Boże Prawo Oskarżające, Paweł nazywa Prawem Grzechu i Śmierci (Rz 8:2). Równie dobrze można by je nazwać Prawem Buntu Człowieka Przeciwko Bogu.

Paweł bardzo pozytywnie pisze o tym Prawie, a jeszcze lepiej o przykazaniach: Rz 7:12-13 „**Pr**

awo samo jest bezsprzecznie święte; święte, sprawiedliwe i dobre jest też przykazanie . *A więc to, co dobre, stało się dla mnie przyczyną śmierci? żadną miarą! Ale to właśnie grzech, by okazać się grzechem, przez to, co dobre, sprowadził na mnie śmierć, aby przez związek z przykazaniem grzech ujawnił nadmierną swą grzeszność*

.”(BT) Wierzący chrześcijanin, chociaż Prawu temu nie podlega, bo oczyścił się z grzechów, musi znać to Prawo, bo ono mówi, co jest grzechem: Rz 7:7 „

Cóż więc powiemy? Czy Prawo jest grzechem? żadną miarą! Ale

jedynie przez Prawo zdobyłem znajomość grzechu

. Nie wiedziałbym bowiem, co to jest pożądanie, gdyby Prawo nie mówiło: Nie pożądaj

.”(BT) „

Nie pożądaj

...” to jedno z przykazań Dekalogu (Wj 20:17).

Boże Prawo Oskarżające jest jednakowe dla Starego i Nowego Testamentu. Nie może tak być, że coś jest grzechem, a na drugi dzień, można już to robić, bez żadnych konsekwencji. Bóg zmieniając swoje Prawo, określające, co jest dobre, a co złe, przyznałby się do tego, że Jego Prawo było złe. Bóg się nie zmienia. Tak mówi o Sobie: Ml 3:6 „*Ponieważ Ja, Jahwe, nie odmieniam się...*” (BT II).

Dekalog też się nie zmienia, został ustanowiony „na zawsze”: Ps 111:7-8 „

Dzieła rąk Jego to wierność i sprawiedliwość. Wszystkie przykazania Jego są trwałe, ustalone na wieki,

Które biblijne Prawo unieważnił Jezus Chrystus?

Written by Administrator

Wednesday, 16 October 2019 20:02 - Last Updated Wednesday, 16 October 2019 20:05

na zawsze

, *nadane ze słuszością i mocą*

.”(BT)

Jezus ostrzega przed jakimikolwiek zmianami w Prawie, a co za tym idzie, również w Dekalogu: Mt 5:17-19 „**Nie sądzcie, że przyszedłem znieść Prawo albo Proroków. Nie przyszedłem znieść, ale wypełnić**

. *Zaprawdę bowiem powiadam wam: Dopóki niebo i ziemia nie przemina,*

ani jedna jota, ani jedna kreska nie zmieni się w Prawie

, *aż się wszystko spełni.*

Ktokolwiek więc zniósłby jedno z tych przykazań

, *choćby najmniejszych, i uczyłby tak ludzi, ten*

będzie najmniejszy

w królestwie niebieskim. A kto je wypełnia i uczy wypełniać, ten będzie wielki w królestwie niebieskim

.”(BT) Mimo tego, niektórzy twierdzą, że Chrystus zniósł Boże Prawo Oskarżające, czyli, między innymi, Dekalog. Zauważmy, że takich ludzi Chrystus nazwał „najmniejszymi”.

Jest wielu ludzi, uważających się za chrześcijan (uczniów Chrystusa), którzy nic sobie nie robią z tego, że Dekalog należy zachowywać i nie wolno go zmieniać. Powszechnie usuwa się z Dekalogu, napisanego „palcem Bożym” (Wj 31:18), całe przykazanie (Wj 20:4-6), imię Boże „Jahwe” i zastępuje się je słowem „Pan”, dzieli się przykazanie, aby zwiększyć ich ilość (Wj 20:17) i ukryć, że jedno przykazanie jest usunięte. Zmienia się treść przykazania, aby wprowadzić do przykazania pogańskie elementy (Wj 20:8-11). Trzeba się nie bać Boga, aby takie rzeczy robić i swoje przykazania nazywać przykazaniami Bożymi, tak jak nas uczono na lekcjach religii w szkole.

Żydzi mieli, tak zwane, Ustawy Starszych, które mogą ulegać zmianie, bo zostały ustanowione przez człowieka. Jezus mówi o tym: Mt 19:8-9 „*Odpowiedział im: Przez wzgląd na zatwardziałość serc waszych pozwolił wam Mojżesz oddalać wasze żony, lecz od początku tak nie było. A powiadam wam: Kto oddał swoją żonę - chyba w wypadku nierządu - a bierze inną, popełnia cudzołóstwo. I kto oddaloną bierze za żonę, popełnia cudzołóstwo*

.”(BT) To Mojżesz, a nie Bóg, pozwolił „oddalać wasze żony”. Podobnie jest w Mt 15:4-6. Takich przepisów, wynikających z tradycji, Żydzi ustanowili ponad sześćset. Dlatego Ustawy Starszych można zmieniać. Nie tworzą one Prawa Bożego.

Prawo Usprawiedliwiające.

Prawo Usprawiedliwiające jest inne dla Starego Przymierza (Testamentu) i inne dla Nowego Przymierza (Testamentu). Jednak jest coś, co ściśle łączy oba te Prawa, to jest śmierć zastępcza.

O co chodzi? W czasach Starego Przymierza (Testamentu), zamiast grzesznika, śmierć ponosiło zwierzę ofiarne, które musiało być czystym i zdrowym zwierzęciem (Kpł 11:1-23). W czasach Nowego Przymierza (Testamentu), zamiast grzesznika, umierał Chrystus, który był czysty, to znaczy wolny od grzechu (1Ptr 2:22).

Problem Prawa Usprawiedliwiającego, w czasach przed Chrystusem, polegał na tym, że: Hbr 10:4 „*Niemożliwe jest bowiem, aby krew cielców i kozłów usuwała grzechy.*”(BT) Dlatego było to Prawo tymczasowe: Hbr 9:8-10 „...
to pokazuje Duch Święty, że jeszcze nie została otwarta droga do Miejsca Świętego, dopóki istnieje pierwszy przybytek. To zaś jest obrazem czasu teraźniejszego, a składa się w nim dary i ofiary, nie mogące jednak udoskonalić w sumieniu tego, który spełnia służbę Bożą.

Są to tylko przepisy dotyczące się ciała, nałożone do czasu naprawy
, a /polegają/ jedynie na pokarmach, napojach i różnych obmyciach

„(BT) Prawo to było „nałożone do czasu naprawy”, było tylko cieniem tego, co miało nastąpić. A na czym polegała naprawa?: Hbr 9:11-12 „

Ale Chrystus, zjawiwszy się jako arcykapłan dóbr przyszłych, przez wyższy i doskonalszy, i nie ręką - to jest nie na tym świecie - uczyniony przybytek, ani nie przez krew kozłów i cielców, lecz przez własną krew wszedł raz na zawsze do Miejsca Świętego, zdobywszy wieczne odkupienie

„(BT) W Starym Przymierzu, tylko arcykapłan miał prawo wejść do miejsca za zasłoną i tylko w Dniu Pojednania. Ale zanim tam wszedł musiał się dokładnie obmyć, przebrać w białe szaty, złożyć ofiarę za siebie, za swoją rodzinę i za cały lud, dopiero wtedy wchodził za zasłonę z krwią zwierzęcia ofiarnego (Kpł 16). Sytuację tą całkowicie zmieniła śmierć Chrystusa. Ciało Chrystusa symbolizowało zasłonę w Świątyni. Gdy ciało zostało zniszczone, zasłona rozerwała się: Mt 27:50-51 „

A Jezus raz jeszcze zawołał donośnym głosem i wyzionął ducha. A oto zasłona przybytku rozdarła się na dwoje z góry na dół

Które biblijne Prawo unieważnił Jezus Chrystus?

Written by Administrator

Wednesday, 16 October 2019 20:02 - Last Updated Wednesday, 16 October 2019 20:05

...

”(BT) W ten sposób Jezus otworzył ludziom nową drogę do zbawienia: Hbr 10:20 „*On nam zapoczątkował drogę nową i żywą, przez zasłonę, to jest przez ciało swoje*

.”(BT) Zasłona, która oddzielała Boga od ludzi, została zniszczona. Ta nowa droga polega na tym, że Chrystus stał się doskonałym Barankiem Ofiarnym. Swoją przelaną krwią zapłacił za nasze grzechy tak, że możemy całkowicie oczyścić się z grzechów, co powoduje, że Boże Prawo Oskarżające stało się bezsilne, gdy ktoś się oczyści z grzechów w krwi Chrystusa i nie może nas skazać na śmierć wieczną. Ofiara Chrystusa zapoczątkowała Nowe Przymierza w Jego krwi. Mówi nam o tym Pamiątka Śmierci Jezusa Chrystusa: Mt 26:27-28 „*Następnie wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie, dał im, mówiąc: Pijcie z niego wszyscy, bo to jest moja*

Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów

.”(BT) Na czym polega to Nowe Przymierze, wyjaśnia Paweł, cytując Boga: Rz 11:27 „*I to będzie*

moje z nimi przymierze, gdy zgladzę ich grzechy

.”(BT) Dlaczego Jezus mówi, że Jego krew będzie przelana za wielu, a nie za wszystkich? Odpowiedź jest prosta. Nie wszyscy będą chcieli skorzystać z Jego ofiary.

Trzy dni po śmierci Chrystusa, po zmartwychwstaniu, powstała nowa Świątynia, którą tworzyli wierni (2Kor 6:16), mający dar Ducha Świętego (Jn 20:21-22). Swoją śmiercią Chrystus „wypełnił” Prawo Boże, o czym Jezus mówi na początku swojego nauczania, w „Kazaniu Na Górze”: Mt 5:17 „***Nie sądzcie, że przyszedłem znieść Prawo albo Proroków. Nie przyszedłem znieść, ale wypełnić***

.”(BT) Moment śmierci Chrystusa rozpoczyna czasy, w których Prawo Boże jest pełne, całkowite i doskonałe.

Od momentu śmierci Jezusa przestało obowiązywać Prawo Boże Usprawiedliwiające Starego Przymierza: Hbr 10:9 „*Następnie powiedział: Oto idę, abym spełniał wolę Twoją. Usuwa jedną [ofiary], aby ustanowić inną*.”(BT) Przestał obowiązywać świątynny system ofiarniczy, cała służba świątynna, święta świątynne, obrzezka dokonywana na ciele, itd. Były one tylko zapowiedzią, cieniem rzeczywistości, która pojawiła się w Chrystusie: Kol 2:16-17 „*Niechaj więc nikt o was nie wydaje sądu co do jedzenia i picia bądź w sprawie święta czy nowiu, czy szabatu.*

Są to tylko cienie spraw przyszłych

, a rzeczywistość należy do Chrystusa.

”(BT). To co było tylko „cieniem spraw przyszłych”, czyli zapowiedzią tego, co miało się wydarzyć w Jezusie Chrystusie, przestało obowiązywać w momencie „wypełnienia” tego przez

Które biblijne Prawo unieważnił Jezus Chrystus?

Written by Administrator

Wednesday, 16 October 2019 20:02 - Last Updated Wednesday, 16 October 2019 20:05

Chrystusa. Paweł pisze o Bożym Prawie Usprawiedliwiającym Starego Przymierza (Testamentu): Hbr 10:1 „

Prawo bowiem, posiadając tylko cień przyszłych dóbr

, a nie sam obraz rzeczy, przez te same ofiary, corocznie ciągle składane, nie może nigdy udoskonalić

tych, którzy się zbliżają

.”(BT) To zmieniło się w chwili złożenia ofiary przebłagalnej za nasze grzechy, przez Jezusa Chrystusa: 1 Jn 4:10 „

W tym przejawia się miłość, że nie my umiłowaliśmy Boga, ale że On sam nas umiłował i posłał Syna swojego jako ofiarę przebłagalną za nasze grzechy

.”(BT) Tak Jezus wypełnił Prawo, co było zapowiedziane przez proroków.

Zaczyna obowiązywać Prawo Boże Usprawiedliwiające Nowego Testamentu (Przymierza), w krwi Chrystusa. Tak o tym pisze Paweł: Rz 10:4 „***A przecież kresem Prawa jest Chrystus, dla u sprawiedliwienia każdego, kto wierzy***

.”(BT) Tekst ten wyraźnie mówi o „usprawiedliwieniu” i o tym, że „każdy, kto wierzy” może z tego skorzystać!

Żydzi nie uwierzyli w Słowo Boże, w proroctwa zapowiadające Mesjasza i odrzucili Jezusa. Dlatego chociaż oczekiwali Mesjasza, to mieli inną, własną wizję Mesjasza, inną niż prorocy. Paweł pisze: Rz 9:31-33 „*a Izrael, który zabiegał o Prawo usprawiedliwiające, do celu Prawa nie doszedł. Dlaczego? Ponieważ zabiegał o usprawiedliwienie nie z wiary, lecz - jakby to było możliwe - z uczynków. Potknęli się o kamień obrazy, jak jest napisane: Oto kładę na Syjonie kamień obrazy i skałę zgorszenia, a kto wierzy w niego, nie będzie zawstydzony*

.”(BT) Izrael, który doskonale zdawał sobie sprawę z tego, że „krew cielców i kozłów nie gładzi grzechów”, koniecznie chciał mieć Boże „Prawo Usprawiedliwiające”, ale do prawdy nie doszedł. Dlaczego? Bo nie uwierzyli w Słowo Boże, zapowiadające Mesjasza jako sługę cierpiącego (Iz 53), odrzucili Jezusa, który był fundamentalnym kamieniem w budowie Świątyni Nowego Przymierza. A to właśnie ten odrzucony Jezus utworzył nowe, doskonałe, Boże Prawo Usprawiedliwiające Nowego Testamentu (Przymierza). Chcę zwrócić uwagę, że kontekst i sam powyższy werset mówi o „usprawiedliwieniu”, czyli o Bożym Prawie Usprawiedliwiającym, a nie o Bożym Prawie Oskarżającym.

Wielu ludzi zarzuca Bogu Jahwe okrucieństwo, bo skazuje swoje duchowe dzieci na śmierć

Które biblijne Prawo unieważnił Jezus Chrystus?

Written by Administrator

Wednesday, 16 October 2019 20:02 - Last Updated Wednesday, 16 October 2019 20:05

wieczną. Ustanawia Boże Prawo Oskarżające, a jednocześnie dobrze wie, że nikt tego Prawa nie jest w stanie wypełnić: Rz 3:23 „*wszyscy bowiem zgrzeszyli i pozbawieni są chwały Bożej,*” (BT). Jest tylko jeden człowiek, który grzechu nie popełnił, był nim Chrystus: 1 Ptr 2:22 „*On grzechu nie popełnił, a w Jego ustach nie było podstęp*” (BT). Wydaje się, że powyższy werset Rz 3:23 stawia każdego człowieka w beznadziejnej sytuacji, z której nie ma już wyjścia, bo „zapłatą za grzech jest śmierć” (Rz 6:23).

Jednak już następny werset, pokazuje jak proste jest oczyszczenie się z grzechów: Rz 3:24 „*a dostępują usprawiedliwienia darmo, z Jego łaski, przez odkupienie które jest w Chrystusie Jezusie*” (BT). Jest to „usprawiedliwienie za darmo”. Bez względu na pozycję społeczną, każdy może z niego skorzystać. Jeżeli wyznamy swoje grzechy (1Jn 1:9), to znaczy przyznamy się do błędu, to Bóg okaże nam „łaskę”, uzna, że „Jezus Chrystus odkupił nas”, zapłacił swoją śmiercią za nasze grzechy. Jednak jest jeden warunek: Hbr 11:6 „*Bez wiary zaś nie można podobać się Bogu. Przystępujący bowiem do Boga musi uwierzyć, że [Bóg] jest i że wynagradza tych, którzy Go szukają*” (BT) Musimy uznać i uwierzyć w to, że to co zrobiliśmy jest złe, bo to Bóg określił, co jest dobre, a co złe. Wiara w Boga jest warunkiem koniecznym do tego, aby skorzystać z ofiary Chrystusa. Naszą wiarę musimy potwierdzić czynkami (Jk 2:20).

Jednym z czynków potwierdzających naszą wiarę, jest „szukanie” Boga. Nauka Boża nie zawsze jest prosta. Tak prorok mówi do Boga: Ps 51:8 „*Oto Ty masz upodobanie w ukrytej prawdzie, naucz mnie tajników mądrości*” (BT) Dlatego Jezus nakazuje: Mt 7:7 „*... szukajcie, a znajdziecie*” (BT), a jednocześnie zapewnia, że cel zostanie osiągnięty (znajdziecie). Przykładem szukania prawdy biblijnej jest Prawo Boże. Jeżeli nie zobaczymy tego, że Prawo Boże składa się z dwóch Praw: Prawa Bożego Oskarżającego i Prawa Bożego Usprawiedliwiającego, jeżeli wersety dotyczące jednego Prawa Bożego, będziemy odnosić do drugiego Prawa, to będziemy błędzili i zmarnujemy Krew Przymierza, którą za nas wylał Jezus Chrystus.

Wyznawanie swoich grzechów, których chcemy się pozbyć, jest genialnym sposobem samokontroli każdego człowieka, dbaniem Boga o moralność Swojego ludu. Dlatego też powinniśmy wysoko cenić uwagę brata duchowego, który wskazuje nam nasz grzech, którego my nie zobaczyliśmy. Ale to jest inny i okazuje się bardzo trudny temat.

Grzech przeciwko Duchowi Świętemu

W tej niezwykle prostej i skutecznej metodzie oczyszczania się z grzechów, jest pewien problem. Jeżeli sobie zaplanujemy jakiś grzech, bo jest niezwykle prosty sposób oczyszczenie się z niego, to może okazać się, że stracimy prawo do korzystania z Bożego Prawa Usprawiedliwiającego: Hbr 10:26-27 „*Jeśli bowiem dobrowolnie grzeszymy po otrzymaniu pełnego poznania prawdy, to już*

prześlągalnej za grzechy

, ale jedynie jakieś przerażające oczekiwanie sądu i żar ognia, który ma trawić przeciwników .”(BT) Taki grzech staje się Grzechem Przeważnym Duchowi Świętemu: Mt 12:31-32 „

Dlatego powiadam wam: Każdy grzech i bluźnierstwo będą odpuszczone ludziom, ale

bluźnierstwo przeciwko Duchowi nie będzie odpuszczone . *Jeśli ktoś powie słowo przeciw Synowi Człowieczemu, będzie mu odpuszczone, lecz jeśli powie przeciw Duchowi Świętemu, nie będzie mu odpuszczone ani w tym wieku, ani w przyszłym*

.”(BT) Podobnie było w czasach Starego Przymierza (Testamentu). Można było składać ofiarę prześlągalną za swoje, tylko przypadkowo popełnione grzechy: Kpł 4:27-28 „

Jeżeli jakiś człowiek spośród ludu ziemi

zgrzeszy przez nieuwagę

, przestąpi jedno z przykazań Pana i w ten sposób zawini ...to przyprowadzi w darze za swój grzech kozę bez skazy

.”(BT) Dlatego powinniśmy uważać, aby nie traktować Krwi Chrystusa z lekceważeniem. Żyjemy w czasach dobrobytu, dlatego uważajmy, bo:

Mt 12:34 „...

z obfitości serca usta mówią

.”(BT) Lubimy się uspokajać tym, że jesteśmy lepsi od innych. Taka postawa jest bardzo ryzykowna:

Łk 18:11-14 „

Faryzeusz stanął i tak w duszy się modlił: Boże, dziękuję Ci, że nie jestem jak inni ludzie, zdierycy, oszuści, cudzołźnicy, albo jak i ten celnik. Zachowuję post dwa razy w tygodniu, daję dziesięcinę ze wszystkiego, co nabywam. Natomiast celnik stał z daleka i nie śmiał nawet oczu wznieść ku niebu, lecz bił się w piersi i mówił: Boże, miej litość dla mnie, grzesznika. Powiadam wam: Ten odszedł do domu usprawiedliwiony, nie tamten. Każdy bowiem, kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się unia, będzie wywyższony

.”(BT) Tylko szczere wyznanie swoich grzechów oczyści człowieka, sprawi, że będzie on odziany w białą szatę. Grzechy dokonywane z premedytacją prowadzą do śmierci wiecznej.

Wersety biblijne, które sprawiają kłopoty chrześcijanom

1. Chrystus pozbawił mocy Prawo przykazań Ef 2:15-16

Wśród niektórych chrześcijan panuje przekonanie, że Chrystus unieważnił Dekalog. Swoje nauki uzasadniają Słowem Bożym: Ef 2:15-16 „*pozbawił On mocy Prawo przykazań, wyrażone w zarządzeniach, aby z dwóch [rodzajów ludzi] stworzyć w sobie jednego nowego człowieka, wprowadzając pokój, i [w ten sposób] jednych, jak i drugich znów pojednać z Bogiem w jednym Ciele przez krzyż, w sobie zadawszy śmierć wrogości*

.”(BT) Ci ludzie tak mówią: przecież wyraźnie jest zapisane, że Dekalog nie obowiązuje, bo „Prawo przykazań” to Dekalog i pozbawiony jest on mocy. Nie ma o czym dyskutować. Obowiązują tylko te przykazania, które Jezus powtórzył. Są tacy, którzy twierdzą, że tylko unieważnienie Dekalogu może „wprowadzić pokój” między Żydami i poganami, tak jak to mówi powyższy fragment Biblii.

Rzeczywiście tekst ten mówi , między innymi o Dekalogu, bo greckie słowo „entolon”, oznacza „przykazanie” (strong 1785). Ale jak to rozumieć?

Zauważmy, że tekst mówi: „pozbawił on mocy Prawo przykazań”. Nie mówi, że „usuwa”, czy „unieważnia”, jak to jest w przypadku Bożego Prawa Usprawiedliwiającego Starego Przymierza (Hbr 10:9). „**Pozbawienie mocy**” oznacza, że „**Prawo przykazań**” nadal istnieje, tylko jest **bezsilne** !

Jednak niektóre tłumaczenia używają właśnie wyrazu „zniósł”, w trybie dokonanym: Ef 2:15 „**On zni**

ósł

zakon przykazań i przepisów, aby czyniąc pokój, stworzyć w sobie samym z dwóch jednego nowego człowieka

”(BW) Jest to błąd, bo greckie słowo „katargesas” (strong 2673) oznacza: „uznał za bezużyteczne”, czyli nadal istniejące, tylko nie mające znaczenia i mocy. Dlatego przekład BT jest znacznie lepszy i dużo lepiej oddaje znaczenie greckiego słowa „katargesas”.

A dlaczego Jezus „pozbawił mocy Prawo przykazań” ?

Które biblijne Prawo unieważnił Jezus Chrystus?

Written by Administrator

Wednesday, 16 October 2019 20:02 - Last Updated Wednesday, 16 October 2019 20:05

Bo Chrystus swoją śmiercią wykupił nas i każdy może oczyścić się z grzechów. A jeżeli człowiek nie ma żadnego grzechu, to Boże Prawo Oskarżające, chociaż nadal istnieje, to jest bezsilne w stosunku do takiego człowieka i nie może skazać go na śmierć (Rz 6:23). „Prawo przykazań” nadal istnieje i posiada pełną swoją moc, ale tylko w stosunku do grzeszników.

A co to znaczy: „z dwóch rodzajów ludzi stworzyć w sobie jednego nowego człowieka”? Dwa rodzaje ludzi, to Żydzi i poganie. Wcześniej istniała wyraźna granica między tymi dwoma grupami ludzi. Apostoł Piotr tak to przedstawił: Dz 10:28 *„Przemówił więc do nich: Wiecie, że zabronione jest Żydowi przestawać z cudzoziemcem lub przychodzić do niego. Lecz Bóg mi pokazał, że nie wolno żadnego człowieka uważać za skażonego lub nieczystego*.”(BT) Dzieło zbawienia, wykonane przez Jezusa Chrystusa, spowodowało, że każdy człowiek, Żyd i poganin, mógł się usprawiedliwić w Krwi Chrystusa, zmasać swoje grzechy, ochrzcić się i stać się członkiem Kościoła Bożego, co wcześniej było nie do pomyślenia. Wyjaśniają to wcześniejsze wersety, mówiące o poganach: Ef 2:12-13 *„w owym czasie byliście poza Chrystusem, obcy względem społeczności Izraela i bez udziału w przymierzach obietnicy, nie mający nadziei ani Boga na tym świecie. Ale teraz w Chrystusie Jezusie wy, którzy niegdyś byliście daleko, staliście się bliscy przez krew Chrystusa*.”(BT) Śmierć Chrystusa połączyła obie te grupy ludzi: Ga 3:28 *„Nie ma już Żyda ani poganina, ...wszyscy bowiem jesteście kimś jednym w Chrystusie Jezusie*.”(BT) W środowisku chrześcijańskim panuje „pokój” między wcześniejszymi wrogami: poganami i Żydami. Jeżeli nie ma pokoju między tymi dwoma grupami ludzi, źle to świadczy o wierze tych ludzi i jest sprzeczne z naukami (wartościami) chrześcijańskimi (Ef 2:15).

2. Niech was nikt nie sędzi z powodu... sabatu Kol 2:16

Kol. 2:16 *„Niechże was tedy nikt nie sędzi z powodu pokarmu i napoju albo z powodu święta lub nowiu księżycy bądź sabatu* .”(BW) Ten werset często jest błędnie interpretowany. Ludzie mówią: jeżeli nikt nie może nas sędzić z powodu nie zachowywania „sabatu”, to znaczy, że „sabat” nie obowiązuje chrześcijan, a przykazanie Dekalogu „o sabacie” (Wj 20:8-11) zostało zniesione. Obowiązują tylko te przykazania, które Chrystus powtórzył. Na pierwszy rzut oka wydaje się, że nie może być inaczej.

Jednak taka interpretacja tego tekstu, jest sprzeczna z nauką Jezusa Chrystusa. Gdy Go zapytano, co robić, „aby osiągnąć żywot wieczny?” (Mt 19:16): Mt 19:17 *„A On mu odrzekł... A*

Które biblijne Prawo unieważnił Jezus Chrystus?

Written by Administrator

Wednesday, 16 October 2019 20:02 - Last Updated Wednesday, 16 October 2019 20:05

jeśli chcesz wejść do żywota,

przestrzegaj przykazań

."(BW) Z dalszego opisu tej sceny, okazuje się, że „przestrzeganie przykazań” jest warunkiem wstępnym, ale nie wystarczającym.

Przykazania Dekalogu koniecznie trzeba zachowywać

! Dlatego musi być inne tłumaczenie, zgodne z nauczaniem Chrystusa z całą Biblią i z kontekstem.

2.1. „To są moje czasy święte”.

Kpł 23:1-3 „*Dalej Jahwe powiedział do Mojżesza: „Mów do synów Izraela i powiedz im: **Oto czasy święte Jahwe***

, na które będziecie wzywać ich zwołaniami świętymi,

to są moje czasy święte

! Przez sześć dni praca będzie wykonywana, ale

siódmego dnia jest uroczysty szabat

, jest zwołanie święte, nie będziecie wykonywać [w tym dniu]

żadnej pracy

— to jest szabat dla Jahwe we wszystkich waszych siedzibach

." (BT II) Szabat jest to dokładnie to samo co sabat (strong 4521), wbrew temu, co niektórzy nauczają. Dowodem jest BW, gdzie w miejscach, występowania słowa „szabat” w BT, w BW używa się wyrazu „sabat”.

Łatwo zauważyć zbieżność tego tekstu z przykazaniem Dekalogu, zapisanego na tablicach kamiennych: Wj 20:8-11: „*Pamiętaj o dniu szabatu, aby go uświęcić. Sześć dni będziesz pracować i wykonywać wszystkie twe zajęcia.* **Dzień zaś siódmy**

jest szabatem ku czci twego Boga, Jahwe

. Nie możesz przeto w dniu tym wykonywać

żadnej pracy

ani ty sam, ani syn twój, ani twoja córka, ani twój niewolnik, ani twoja niewolnica, ani twoje bydło, ani cudzoziemiec, który mieszka pośród twych bram. Bo

w sześciu dniach uczynił Jahwe niebo, ziemię

, morze oraz wszystko, co jest w nich,

w siódmym zaś dniu odpoczął

. Dlatego

pobłogosławił Jahwe dzień szabatu i uznał go za święty

.” (BT II). Jest to sabat ustanowiony, jako pamiątka Dzieła Stworzenia, uznania tego, że biblijny Bóg Jahwe jest Stwórcą, z czym wielu chrześcijan ma problemy, na przykład uważając, że Jezus Chrystus jest Stwórcą.

Ten sabat, pamiątka stworzenie, jest własnością biblijnego Boga Jahwe

: „to są moje czasy święte”. Ktoś, kto naucza, że tego sabatu nie trzeba zachowywać, występuje bezpośrednio przeciwko biblijnemu Bogu Jahwe, chce Bogu zabrać coś, co jest Jego własnością i zostało napisane na tablicach kamiennych „palcem Bożym” (Wj 31:18). Termin obchodzenia tego święta jest wszystkim zainteresowanym znany i nikogo nie trzeba o tym informować: od zachodu słońca w piątek, do zachodu słońca w sobotę. Warto też zwrócić uwagę na ostatnie zdanie tego przykazania, że jest to dzień błogosławiony i święty.

2.2. Sabaty, które będą zwoływane w „określonym czasie”.

Po przekazaniu Mojżeszowi informacji o świętach, które są własnością samego Boga Jahwe, **Bóg mówi o innych świętach, w skład których wchodzi siedem sabatów**

: pierwszy i ostatni dzień praśników (Kpł 23: 6-8), pierwociny dla Jahwe, Pięćdziesiątnica, Święto Żniw, Zielone Świątki(Kpł 23:15-21), Święto Trąbek (Kpł 23:24-25), Dzień Przebłagania, Jom Kipur (Kpł 23:27-32), pierwszy i ostatni dzień Święta Szafasów (Kpł 23: 34-43). Razem daje to

7 sabatów, nie związanych z siódmym dniem tygodnia

. Święta te odbywać się będą w „określonym czasie”: Kpł 23:4 „*Oto czasy święte dla Jahwe, zwołanie święte, na które wzywać ich będziecie w określonym czasie*

.” (BT II). Dlaczego czas obchodzenia tych świąt musi być „określony”?

Otóż Żydzi posługiwali się kalendarzem księżycowo słonecznym. Rok u Żydów zaczynał się pierwszym nowiem księżyca, po równonocy wiosennej. Każdy nowy miesiąc zaczynał się nowiem i trwał około 29 dni lub 30 dni. Zdarzało się, że rok żydowski trwał 13 miesięcy. Początek Nowego Roku wyznaczał Sanhedryn, a kapłani musieli się do tych świąt, odpowiednio przygotować. To dlatego tekst biblijny mówi o potrzebie „określenia czasu” tych świąt. Te święta były ruchome i przypadały na różne dni tygodnia. To dotyczy szczególnie siedmiu sabatów, wynikających z tych świąt. Te sabaty **obchodzono najczęściej w inne dni tygodnia, niż sobota**. Dlatego widać biblijne rozróżnienie tych sabatów: sabaty, które są własnością Boga (Kpł 23:1-3) i sabaty, które się zwołuje w „określonym czasie” (Kpł 23:4-44).

2.3. „Cienie rzeczy przyszłych”.

Aby prawidłowo zinterpretować Kol 2:16, musimy zbadać kontekst tej wypowiedzi. Następny werset mówi: Kol 2:17 „*Są to tylko **cienie spraw przyszłych**, a rzeczywistość należy do Chrystusa*.”(BT) Przy omawianiu Bożego Prawa Usprawiedliwiającego Starego Przymierza, wyciągnęliśmy końcowy wniosek:

Boże Prawo Usprawiedliwiające Starego Przymierza (Testamentu) w całości zostało usunięte, bo było tylko „cieniem spraw przyszłych”, było tylko symbolem tego, co miało się wypełnić w Jezusie Chrystusie. Gdy

przyszedł Chrystus, powstało nowe, doskonałe Boże Prawo Usprawiedliwiające Nowego Przymierza: Mt 26:26-28 „

A gdy oni jedli, Jezus wziął chleb i odmówiwszy błogosławieństwo, połamał i dał uczniom, mówiąc: Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje. Następnie wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie, dał im, mówiąc: Pijcie z niego wszyscy, bo to jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów

.”(BT) Tekst Słowa Bożego potwierdza tymczasowość starego Prawa, szczególnie Świątyni w Jerozolimie, rolę Chrystusa w naprawie tego Prawa i utworzeniu nowej Świątyni: Hbr 9:10-12 „*Są to tylko przepisy tyczące się ciała,*

nałożone do czasu naprawy

, a /polegają/ jedynie na pokarmach, napojach i różnych obmyciach. Ale Chrystus, zjawiwszy się jako arcykapłan dóbr przyszłych, przez wyższy i doskonalszy, i nie ręką - to jest nie na tym świecie - uczyniony przybytek, ani nie przez krew kozłów i cielców,

lecz przez własną krew wszedł raz na zawsze do Miejsca Świętego, zdobywszy wieczne odkupienie

.”(BT) Chrystus zapowiedział wybudowanie nowej, duchowej (1Ptr 2:5) Świątyni w trzy dni: Jn 2:18-22 „... ”

Żydzi rzekli do Niego: Jakim znakiem wykażesz się wobec nas, skoro takie rzeczy czynisz? Jezus dał im taką odpowiedź: Zburzcie tę świątynię, a Ja w trzech dniach wzniosę ją na nowo.... On zaś mówił o świątyni swego ciała. Gdy więc zmartwychwstał, przypomnieli sobie uczniowie Jego, że to powiedział, i uwierzyli Pismu i słowu, które wyrzekł Jezus

.”(BT) Stało się to „wieczorem pierwszego dnia tygodnia”, po zmartwychwstaniu (Jn 20:19), gdy Jezus przyszedł do uczniów. Po krótkiej rozmowie: Jn 20:22 „... ”

tchnął na nich i powiedział im: Weźmijcie Ducha Świętego

!”(BT) Jest to moment, w którym powstała nowa, duchowa Świątynia, do której Bóg powrócił pod postacią Ducha Świętego, w której arcykapłanem jest Jezus Chrystus (Hbr 9:11).

Które biblijne Prawo unieważnił Jezus Chrystus?

Written by Administrator

Wednesday, 16 October 2019 20:02 - Last Updated Wednesday, 16 October 2019 20:05

I tu dochodzimy do sedna sprawy. Od tego momentu przestało obowiązywać Boże Prawo Usprawiedliwiające Starego Przymierza: obrzezka wykonana na ciele (Rz 2:29), nieczystość cudzoziemców (Dz 10:28), cały system świątynny wraz ze świętami świątynnymi i sabbatami, których czas musiał być „określany”, które były tylko „cieniem przyszłych dóbr” (Hbr 10:1), a nie rzeczywistością. Hbr 10:1 *„Prawo bowiem, **posiadając tylko cień przyszłych dóbr**, a nie sam obraz rzeczy, przez te same ofiary, corocznie ciągle składane, **nie może nigdy udoskonalić** tych, którzy się zbliżają .”*(BT)

Ze świąt świątynnych, na które Żydzi mieli obowiązek przyjeżdżać do Jerozolimy, co najmniej 3 razy w roku (Wj 34:23), najbardziej znanym przykładem, „cienia przyszłych dóbr” jest Pascha, czyli Wielkanoc (Kpł 23:5). W czasie Paschy składano w ofierze Baranka Paschalnego. Chrystus umarł dokładnie w czasie Paschy. To On był prawdziwym Barankiem Paschalnym (Jn 1:29). Zwierzęcy Baranek Paschalny był tylko cieniem, zapowiedzią rzeczywistości, która miała przyjść. Gdy przyszedł Chrystus, złożył z samego siebie doskonałą, jednorazową ofiarę przebłagalną za nasze grzechy (Hbr 10:12), to spowodowało, że Pascha przestała obowiązywać, bo Chrystus stworzył nową rzeczywistość. Gdy przyszła rzeczywistość, przestały obowiązywać „cienie”.

Dokładnie tak samo jest z tymi 7-mioma sabbatami, które trzeba było obchodzić w „określonym czasie”. Gdy przyszła rzeczywistość, przestały obowiązywać „cienie”. One były elementem Bożego Prawa Usprawiedliwiającego Starego Przymierza.

Zupełnie inaczej było z sabbatami, które „są własnością Boga Jahwe” (Kpł 23:2), które zostały zapisane na tablicach Dekalogu, zapisane „palcem Bożym” (Wj 34:18). One należą do zupełnie innego Prawa: Do Bożego Prawa Oskarżającego, czyli Prawa Grzechu i Śmierci (Rz 8:2), którego symbolem jest Dekalog, które jest to samo dla Starego i Nowego Przymierza.

Wielu teologów uważa, że chrześcijaństwo ma niewiele wspólnego ze Starym Przymierzem (Testamentem), a co za tym idzie, również z przykazaniami Dekalogu. Jednak nauka chrześcijańska jest zupełnie inna. Paweł zwraca uwagę na fundamentalne znaczenie ksiąg Starego Testamentu: 2 Tm 3:16-17 *„Wszelkie Pismo od Boga natchnione /jest/ i pożyteczne do nauczania, do przekonywania, do poprawiania, do kształcenia w sprawiedliwości - aby człowiek Boży był doskonały, przysposobiony do każdego dobrego czynu .”*(BT) Paweł mówi tu o Starym Testamencie, bo Nowego jeszcze wtedy nie było! Również o

Które biblijne Prawo unieważnił Jezus Chrystus?

Written by Administrator

Wednesday, 16 October 2019 20:02 - Last Updated Wednesday, 16 October 2019 20:05

Prawie Bożym, a szczególnie o przykazaniach, mówi z wielkim szacunkiem: Rz 7:12 „*Prawo samo jest bezsprzecznie święte; święte, sprawiedliwe i dobre jest też przykazanie*.”(BT)

Kościół Boży jest przedstawiony w Biblii, jako symbol drzewa, w którym przejście ze Starego do Nowego Przymierza wygląda tak, że niektóre gałęzie zostają wylamane, co symbolizuje tych Żydów, którzy odrzucili Chrystusa, w ich miejsce wszczepiono dziką oliwkę, która symbolizuje pogan. Jednak korzeń (symbol nauk biblijnych i proroctw Bożych) i tłustość drzewa (symbol Ducha Bożego), nie zmienia się, ciągle jest ten sam: Rz 11:16-21 „... *jeżeli korzeń jest święty, to i gałęzie. Jeżeli zaś niektóre zostały odcięte, a na ich miejsce zostałeś wszczepiony ty, który byłeś dziczką oliwną, i razem [z innymi gałęziami] z tym samym korzeniem złączony na równi z nimi czerpałeś soki oliwne, to nie wynos się ponad te gałęzie. A jeżeli się wynosisz, [pamiętaj, że] nie ty podtrzymujesz korzeń, ale korzeń ciebie. Powiesz może: Gałęzie odcięto, abym ja mógł być wszczepiony. Słusznie.*

Odcięto je na skutek ich niewiary

, ty zaś trzymasz się dzięki wierze. Przeto

się nie pysznij,

ale trwaj w bojaźni. Jeżeli bowiem nie oszczędził Bóg gałęzi naturalnych, może też nie oszczędzić i ciebie.

”(BT)

Jest ścisły związek między Świątynią Starego i Nowego Przymierza (Testamentu), chociaż wydaje się to niemożliwe. Stało się tak, jak powiedział Jezus, o Świątyni w Jerozolimie: Jn 2:19 „*Jezus dał im taką odpowiedź: Zburzcie tę świątynię, a Ja w trzech dniach wzniosę ją na nowo.*” (BT) Żydzi odrzucając i skazując Jezusa na śmierć, spowodowali, że chwała Boża ją opuściła, czego znakiem było rozdarcie się zasłony w świątyni „od góry do dołu” (Mt 27: 50-51). Została otwarta nowa droga do Boga: Hbr 10:20 „

On nam zapoczątkował drogę nową i żywą, przez zasłonę, to jest przez ciało swoje.

”(BT) Bez Boga, przebywającego w środku, budynek ten nie mógł być świątynią.

W momencie aresztowania Jezusa rozpoczął się czas „panowania ciemności”: Łk 22:53 „*Gdy codziennie bywałem u was w świątyni, nie podnieśliście rąk na Mnie, lecz*

to jest wasza godzina i panowanie ciemności

.”(BT) Przez trzy dni nie było żadnej Bożej świątyni. Był okres „panowania ciemności”, który skończył się zmartwychwstaniem Jezusa i w tym samym dniu, założeniem nowej, duchowej Świątyni: Jn 20:22 „

Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: Weźmijcie Ducha Świętego

!”(BT) Bóg zamieszkał w sercach uczniów Jezusa, tworząc duchową Świątynię Nowego Przymierza. To uczniowie Jezusa, napełnieni Duchem Bożym, tworzyli Bożą Świątynię Nowego Przymierza (Testamentu). System świątynny Starego Przymierza przestał obowiązywać.

Które biblijne Prawo unieważnił Jezus Chrystus?

Written by Administrator

Wednesday, 16 October 2019 20:02 - Last Updated Wednesday, 16 October 2019 20:05

Wprawdzie Żydzi zszyli zasłonę i przez jakiś czas wykonywali służbę świątynną, to nie miała ona już uzasadnienia biblijnego. Ostatecznie została zburzona przez Tytusa w 70 roku.

3. „Skreślił zapis dłużny ...przygwoździwszy do krzyża” Kol 2:14.

Wielu ludzi uważa, że to Prawo Boże Oskarżające, a szczególnie Dekalog, został przybity do krzyża przez Jezusa, bo był on naszym przeciwnikiem, skazującym nas na śmierć (Rz 6:23). Ludzie ci uważają, że obecnie obowiązuje nowe Prawo Chrystusowe, to jest przykazania, które powtórzył Jezus. Brzmi to rozsądnie. Jednak gdy się rozpocznie dyskusję z takimi ludźmi, to okazuje się, że 9 przykazań nadal istnieje, zostało usunięte tylko jedno przykazanie, te o konieczności pamiętania o sabacie, aby go święcić (Wj 20:8-11).

Jednak kontekst omawianego wersetu mówi o wszystkich grzechach, a akurat nic nie wspomina o sabacie: Kol 2:13 *„I was, umarłych na skutek występków ...razem z Nim przywrócił do życia. Darował nam wszystkie występki* ,”(BT)

Aby prawidłowo zinterpretować ten werset, musimy wyjaśnić, co to jest „zapis dłużny”, „list dłużny” wg BW, „cyrograf w ustawach zależący” wg BG. Jest to symboliczny wykaz wszystkich naszych grzechów, które popełniliśmy w ciągu naszego życia, który jest dowodem na to, że zasłużyliśmy na śmierć, bo: Rz 6:23 *„... zapłatą za grzech jest śmierć...”*(BT). To nasze grzechy zostały zgładzone przez Chrystusa, co przedstawione jest w symbolu przybicia ich do krzyża.

Kluczowym jest tu słowo „dłużny”, mówiące o długu. To my grzesząc, buntujemy się przeciwko Bogu i Jego Prawu, zaciągamy dług, a „zapłatą za grzech jest śmierć” (Rz 6:23). Podobnie rozumował Paweł. Wiedział, że każdy człowiek, również on, popełnia grzech. Przerażony tym, zadaje dramatyczne pytanie: Rz 7:24 *„Nieszczęsny ja człowiek! Któż mnie wyzwoli z ciała, [co wiedzie ku] tej śmierci?* ...”(BT) I zaraz potem odpowiada:

Rz 8:2 *„ Albowiem prawo Ducha, który daje życie w Chrystusie Jezusie, wyzwoliło cię spod prawa grzechu i śmierci* .”(BT) A o tym była już mowa. „Prawo Grzechu i Śmierci”, czyli Boże Prawo Oskarżające informuje nas o grzechu. „Zapis dłużny” to nic innego, jak tylko wykaz naszych grzechów, za

Które biblijne Prawo unieważnił Jezus Chrystus?

Written by Administrator

Wednesday, 16 October 2019 20:02 - Last Updated Wednesday, 16 October 2019 20:05

które musimy zapłacić śmiercią. Chrystus wziął nasze grzechy na siebie i zapłacił za nie swoją śmiercią, wykupił nas od śmierci, gładząc wszystkie nasze grzechy, czyli „zapis dłużny” przybił do krzyża”. Nasze grzechy zostały na krzyżu, my jesteśmy wolni od grzechów.

Uwaga: na krzyżu zostały wszystkie nasze grzechy. Dlatego z krzyżem, czy z krucyfiksem, związane jest zło całego świata. Wielu ludzi uważa, że krzyż jest znakiem chrześcijańskim. Tymczasem znak krzyża był stosowany tysiące lat przed powstaniem chrześcijaństwa. Zdarza się, że krzyż, szczególnie odwrócony, jest stosowany jako symbol sił zła. Gdy Żydzi chcieli zobaczyć znak od Jezusa (Mt 12:38), ten odparł: Mt 12:39-40 „... *Plemię przewrotne i*

wiarołomne żąda znaku, ale ż
aden znak nie będzie mu dany

, prócz znaku proroka Jonasza. Albowiem jak Jonasz był trzy dni i trzy noce we wnętrzościach wielkiej ryby, tak Syn Człowieczy będzie trzy dni i trzy noce w łonie ziemi

i.”(BT) Mimo tego, że Chrystus powiedział, że „żaden znak nie będzie dany”, to ludzie mówią, a właśnie, że będzie. I jest znak krzyża. Ale gdy się kogoś poprosi, żeby wyliczył „3 dni i 3 noce Syna Człowieczego w łonie ziemi”, to okazuje się, że prawie nikt tego nie umie zrobić. A to jest prawdziwy znak chrześcijański, ustanowiony przez samego Chrystusa.

Wniosek: do krzyża Jezus nie przybił żadnego Bożego Prawa. Na krzyżu zostały grzechy całego naszego świata, wszelkie zło, co jest przedstawione w symbolu „zapisu dłużnego”, „przygwożdżonego do krzyża”, który już nie może skazać nas na śmierć (Rz 6:23).

Podsumowanie

Prawo jest niezwykle skomplikowaną dziedziną. Z jednej strony zapisane jest w sposób prosty, pozwala na łatwą i szybką ocenę sytuacji oraz zamknięcie powstałej sprawy. Jednak z drugiej strony, często mamy do czynienia z niezwykle skomplikowaną sprawą. Dlatego istnieją sądy, w których ludzie do tego odpowiednio przygotowani, którzy umieją interpretować prawo, wydają orzeczenia, dostosowując je do sytuacji indywidualnego człowieka. Ale i tak, ludzie często uważają, że w ich sprawie, sąd pomylił się i wydał niesprawiedliwy wyrok.

Jakby wychodząc temu naprzeciwko, Słowo Boże ostrzega swoich wiernych, przed wydawanie

Które biblijne Prawo unieważnił Jezus Chrystus?

Written by Administrator

Wednesday, 16 October 2019 20:02 - Last Updated Wednesday, 16 October 2019 20:05

sądów: Mt 7:1 „*Nie sądźcie, abyście nie byli sądzeni.*”(BT) Mimo tego, ludzie bardzo chętnie wydają sądy o innych, najczęściej nie znając wszystkich okoliczności, co powoduje, że sądy te nie są sprawiedliwe. Dlatego Jezus, już na początku swego nauczania, w Kazaniu Na Górze, mówi:

Mt 7:2-3 „*Bo takim sądem, jakim sądzicie, i was osądzą; i taką miarą, jaką wy mierzycie, wam odmierzają. Czemu to widzisz drzazgę w oku swego brata, a belki we własnym oku nie dostrzegasz?*”(BT)

Niestety, takie postawy często są obserwowane wśród wierzących chrześcijan. Ludzie nie słuchają Jezusa, mają swoje własne „wartości chrześcijańskie”.

Wiedząc, że Boże Prawo składa się z dwóch Praw: Bożego Prawa Oskarżającego i Bożego Prawa Usprawiedliwiającego, z kontekstu, bez trudu dojdziemy do tego, o które Prawo chodzi.

Zależność między tymi, dwoma podstawowymi Bożymi Prawami wyjaśnia Paweł w Liście do Rzymian: Rz 6:11 „*Tak i wy rozumieście, że umarliście dla grzechu, żyjecie zaś dla Boga w Chrystusie Jezusie.*”(BT) Należy to rozumieć tak. Wprawdzie popełniście grzech, który skazywał was na śmierć, bo zapłatą za grzech jest śmierć (Rz 6:23), bo Boże Prawo Oskarżające: Rz 4:15 „*Prawo bowiem pociąga za sobą karzący gniew. Gdzie zaś nie ma Prawa, tam nie ma i przestępstwa*”(BT). Jednak usprawiedliwiliście się w krwi Chrystusa, co sprawia, że staliście się ludźmi bezgrzesznymi, dla których „nie ma Prawa”, czyli Bożego Prawa Oskarżającego, nazywanego przez Pawła „Prawem”, bo „nie ma przestępstwa”. Wasze grzechy zostały zmasane, unicestwione, a Boże Prawo Oskarżające (Dekalog), nic wam nie może zrobić. Prawo to straciło swą moc, w stosunku do osób bezgrzesznych, nie istniejemy dla tego Prawa, „umarliśmy dla grzechu”. Nie jesteśmy już „niewolnikami grzechu” (Rz 6:6). „Umarliśmy dla grzechu”, to znaczy, że nie wolno nam grzeszyć, że nie możemy nadal żyć w grzechu” (Rz 6:2). Gdy narodziliście się na nowo (Rz 6:4), to „żyjecie dla Boga w Chrystusie Jezusie” (Rz 6:11). Dla ludzi bezgrzesznych, Boże Prawo Oskarżające (Dekalog) nie ma znaczenia, stracił swą moc, nie istnieje: Rz 5:13 „...*grzechu się jednak nie poczytuje, gdy nie ma Prawa*”(BT)

Tu może pojawić się takie myślenie: jeżeli dla nas „nie ma Prawa” (Oskarżającego), to nie musimy zachowywać tego Prawa. Paweł przewidział takie pytanie : Rz 6:15 „... *Czy mamy dalej grzeszyć dlatego, że nie jesteśmy już poddani Prawu, lecz łasce? żadną miarą!*”(BT). Odpowiedź Pawła jest jednoznaczna: „żadną miarą”. Nie wolno nam grzeszyć. Dlatego powinniśmy znać Prawo (Oskarżające), chociaż mu nie podlegamy, aby wiedzieć, co to jest

grzech: Rz 7:7 „

Cóż więc powiemy? Czy Prawo jest grzechem? żadną miarą! Ale

jedynie przez Prawo zdobyłem znajomość grzechu

. Nie wiedziałbym bowiem, co to jest pożądanie, gdyby Prawo nie mówiło: Nie pożądaj

.”(BT) „Nie pożądaj” jest to fragment przykazania Dekalogu (Wj 20:17). Wiedząc o tym, że są dwa Boże Prawa, analizując kontekst, nie ma żadnych problemów w określeniu, o które z tych dwóch Praw chodzi.

Paweł w Liście do Tymoteusza pisze: 1 Tm 1:9 „... *Prawo nie dla sprawiedliwego jest przeznaczone, ale dla postępujących bezprawnie*

...”(BT) Prawo Oskarżające, człowiekowi sprawiedliwemu nic nie zrobi. To prawo zostało

*ustanowione z myślą o grzeszniku. Problem tkwił w tym, że każdy człowiek zgrzeszył: Rz 3:23 „*wszyscy bowiem zgrzeszyli i pozbawieni są chwały Bożej**

,”(BT) Teraz jednak, każdy może się usprawiedliwić w Krwi Jezusa, oczyścić się z grzechów, stać się człowiekiem sprawiedliwym i odzyskać „chwałę Bożą”.

Zupełnie inna sytuacja była w czasach Starego Przymierza (Testamentu), bo każdy zgrzeszył, ale krew kozłów i cielców nie gładziła grzechów (Hbr 10:4). Wszyscy, bez wyjątku podlegali pod Boże Prawo Oskarżające, skazujące ich na śmierć. Jednak ci, którzy złożyli ofiary przebłagalne za swoje grzechy, zostali usprawiedliwieni, choć grzechy ich nie zostały zmażane. Dopiero ofiara przebłagalna Chrystusa spowodowała, że grzechy ich zostały usunięte, stali się również ludźmi bezgrzesznymi, po zmartwychwstaniu również dostaną czyste, białe szaty. Boże Prawo Usprawiedliwiające, czyli Prawo Ducha, czyli Prawo Łaski, czyli Prawo Chrystusowe dominuje nad Bożym Prawem Oskarżającym, czyli Prawem Grzechu i Śmierci: Rz 6:14 *„Albowiem grzech nie powinien nad wami panować, skoro nie jesteście poddani Prawu, lecz łasce*

.”(BT) Pod słowem „Prawo” jest Boże Prawo Oskarżające, pod słowem „łaska”, Boże Prawo Usprawiedliwiające. Każdy człowiek podlega tylko pod jedno z tych dwóch praw. Albo śmierć wieczna, albo życie wieczne. Innych możliwości nie ma.

Każdy człowiek podlega pod jedno z dwóch Praw Bożych. Jednak pamiętajmy o tym, że żadne uczynki nie zbawią człowieka. To Bóg decyduje o tym, co trzeba zrobić, aby zdobyć zbawienie: Rz 2:11-12 *„Albowiem u Boga nie ma względu na osobę. Bo ci, którzy bez Prawa zgrzeszyli, bez Prawa też poginą, a ci, co w Prawie zgrzeszyli, przez Prawo będą sądzeni* .”(B

T) Interpretacja tego tekstu jest prosta: nieznajomość prawa nikogo nie wytłumaczy, żadne dobre uczynki nikogo nie usprawiedliwią. Liczy się tylko praktyczne zachowywanie Bożego Prawa.

Które biblijne Prawo unieważnił Jezus Chrystus?

Written by Administrator

Wednesday, 16 October 2019 20:02 - Last Updated Wednesday, 16 October 2019 20:05

Wykaz skrótów:

BT – Katolicka Biblia Tysiąclecia, wydanie piąte

BT II - Katolicka Biblia Tysiąclecia, wydanie drugie

BW- Biblia Warszawska

Rdz – Księga Rodzaju lub Pierwsza Księga Mojżeszowa

Wj – Księga Wyjścia lub Druga Księga Mojżeszowa

Kpł – Księga Kapłańska lub 3-cia Księga Mojżeszowa

Lb – Księga Liczb lub 4-ta Księga Mojżeszowa

Pwt – Księga Powtórzonego Prawa lub 5-ta Księga Mojżeszowa

Ne – Księga Nehemiasza

Ps - Księga Psalmów

Iz - Księga Izajasza

Jr - Księga Jeremiasza

Ez - Księga Ezechiela

Ml - Księga Malachiasza

Mt - Ewangelia wg Mateusza

Mr - Ewangelia wg Marka

Łk - Ewangelia wg Łukasza

Jn - Ewangelia wg Jana

Dz - Dzieje Apostolskie

Rz - List do Rzymian

1 Kor - Pierwszy List do Koryntian

2 Kor – Drugi List do Koryntian

Ga - List do Galacjan

Ef - List do Efezjan

1 Tm - Pierwszy List do Tymoteusza

2 Tm - Drugi List do Tymoteusza

Tt - List do Tytusa

Hbr - List do Hebrajczyków lub List do Żydów

Które biblijne Prawo unieważnił Jezus Chrystus?

Written by Administrator

Wednesday, 16 October 2019 20:02 - Last Updated Wednesday, 16 October 2019 20:05

Jk - List Jakuba

1 Ptr - Pierwszy List Piotra

2 Ptr - Drugi List Piotra

1 Jn - Pierwszy List Jana

Jud - List Judy

Ap - Objawienie św. Jana (Apokalipsa)

Xxxxxxxxxxxxxxxxxx – kolor, którym zaznaczono teksty biblijne

Teksty wytłuszczone – szczególnie ważne fragmenty opracowania zaznaczone przez autora opracowania